

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 1. rujan 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Put prave poniznosti vodi do zajedništva s Bogom

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prije svega, moram se ispričati zbog kašnjenja, ali dogodila se neznaka: ostao sam zatvoren u dizalu 25 minuta! Došlo je do pada napona i dizalo je stalo. Hvala Bogu došli su vatrogasci – puno im se zahvaljujem! – radili 25 minuta i dizalo je ponovno krenulo. Molim jedan pljesak za vatrogasce!

Evandjelje ove nedjelje (usp. *Lk 14, 1.7-14*) pokazuje nam Isusa kako sudjeluje na gozbi u kući nekog prvaka farizejskog. Isus gleda i promatra kako uzvanici trče, žure se da si osiguraju prva mjesta. To je prilično raširen stav čak i u naše dane, i to ne samo kad smo pozvani na ručak: obično se traži prvo mjesto zato da bi se potvrdilo tobožnju nadmoćnost nad drugima.

U stvarnosti, ta utrka za prvim mjestima šteti zajednici, i građanskoj i crkvenoj, jer uništava bratstvo. Svi znamo te ljude: laktaše, koji se probijaju ne bi li se penjali sve više i više... Oni čine zlo bratstvu, štete bratstvu.

Suočen s tim prizorom, Isus pripovijeda dvije kratke prispodobе.

Prva je prispodoba upućena onome *koji je pozvan* na gozbu i poziva ga da ne sjeda na prvo mjesto, „da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe, te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne rekne ti: ‘Ustupi mjesto ovome’“. Prava sramota! „Tada ćeš, postidjen, morati zauzeti posljednje mjesto“ (rr. 8-9). Umjesto toga, Isus nas uči da imamo suprotan stav: „Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao, da ti rekne: ‘Prijatelju, pomakni se naviše!’“ (r. 10). Stoga ne smijemo samoinicijativno tražiti pažnju i uvažavanje drugih, nego pustimo eventualno drugima da nam ih ukažu.

Isus nam uvijek pokazuje put poniznosti – moramo se naučiti putu poniznosti! – jer je to

najautentičniji put, koji omogućuje i autentične odnose.

Prava poniznost, a ne lažna poniznost, ona koja se u Pijemontu naziva *mugna quacia*, ne, ne ta. Prava poniznost.

U drugoj prispodobi Isus se obraća *onome koji poziva* i, govoreći o načinu odabira uzvanika, kaže mu: „kad priređuješ gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepe. Blago tebi jer oni ti nemaju čime uzvratiti“ (rr. 13-14). I ovdje Isus potpuno ide protiv struje, očitujući kao i uvijek logiku Boga Oca. Dodaje također ključ za tumačenje ovoga svoga govora. A koji je to ključ? Obećanje: ako budeš tako činio, „uzvratit će ti se... o uskrsnuću pravednih“ (r. 14). To znači da će oni koji se budu ponašali na taj način imati Božju nagradu, mnogu veću od ljudskog uzvraćanja: činim ti ovu uslugu očekujući da ti meni učiniš drugu. Ne, to nije kršćanski.

Skromna velikodušnost je kršćanska. Ljudski uzvrat, naime, obično narušava odnose, čini ih „komercijalnim“, uvodeći osobni interes u odnos koji bi trebao biti velikodušan i slobodan. Isus nas, naprotiv, poziva na *nesebičnu velikodušnost*, da nam otvori put prema mnogo većoj radosti, radosti što smo dionici same ljubavi Boga koji nas očekuje, sve nas, na nebeskoj gozbi.

Neka nam Djevica Marija, „ponizna i viša od svih stvorenja“ (Dante, *Raj*, XXXIII, 2), pomogne da prepoznamo sebe onakvima kakvi jesmo, tj. maleni; i nalazimo radost u davanju bez uzvrata.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Danas, 1. rujna, obilježava se *Svjetski dan molitve za skrb o stvorenome svijetu*. Ekumenska je to molitva koja potiče buđenje svijesti i predano zalaganje oko zaštite našeg zajedničkog doma počevši od održivijeg osobnog i obiteljskog načina života. Od danas do 4. listopada, blagdana svetog Franje Asiškog, vrijeme je pogodno za uzdizanje hvale Bogu za sva njegova stvorenja i za preuzimanje odgovornosti spram vapaja Zemlje.

[...]

U sljedeću srijedu, ako se Bogu tako svidi, krećem na apostolsko putovanje u Afriku, kako bih posjetio narode Mozambika, Madagaskara i Mauricijusa. Molim vas da me pratite molitvom kako bi ovaj pastoralni posjet donio željene plodove.

Dana 5. listopada održat ću Konzistorij za imenovanje deseterice novih kardinala. Njihovo porijeklo izražava misijski poziv Crkve koja nastavlja naviještati milosrdnu Božju ljubav prema svim ljudima na zemlji.

Evo imena novih kardinala:

1. Mons. Miguel Angel Ayuso Guixot, MCCJ – predsjednik Papinskog vijeća za međureligijski dijalog.
2. Mons. José Tolentino Medonça – arhivar i knjižničar Svete Rimske Crkve.
3. Mons. Ignacije Suharyo Hardjoatmodjo – nadbiskup Jakarte.
4. Mons. Juan de la Caridad García Rodríguez – nadbiskup San Cristóbal de la Habana.
5. Mons. Fridolin Ambongo Besungu, OFM Cap. – nadbiskup Kinshase.
6. Mons. Jean-Claude Höllerich, SJ – nadbiskup Luksemburga.
7. Mons. Alvaro L. Ramazzini Imeri – biskup Huehuetenamga.
8. Mons. Matteo Zuppi – nadbiskup Bologne.
9. Mons. Cristóbal López Romero, SDB – nadbiskup Rabata.
10. Preč. o. Michael Czerny, SJ – podtajnik Odjela za migrante – Dikasterij za služenje cjelovitom ljudskom razvoju.

Zajedno s njima pridružit ću članovima Kardinalskog zbora dvojicu nadbiskupa i jednoga biskupa koji su se istaknuli u svome služenju Crkvi. To su:

1. Mons. Michael Louis Fitzgerald – umirovljeni nadbiskup Neptea
2. Mons. Sigitas Tamkevicius, SJ – umirovljeni nadbiskup Kaunasa
3. Mons. Eugenio Dal Corso, PSDP – umirovljeni biskup Benguele

Molimo za nove kardinale kako bi mi, potvrđujući svoju privrženost Kristu, pomagali u mojoj službi rimskog biskupa za dobro čitavog Božjeg naroda.